

1990'LARDAN 2020'LERE GENÇ ETKİNLİK SERGİLERİ

Hülya Küpçüođlu¹

Dr. Öğr. Üyesi, Beykoz Üniversitesi, hulyakupcuoglu@beykoz.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9380-8639

Küpçüođlu, Hülya. "1990'lardan 2020'lere Genç Etkinlik Sergileri". idil, 66 (2020 Şubat): s. 210-215. doi: 10.7816/idil-09-66-04

ÖZ

1990'lı yıllarda Aksanat, Borusan Sanat, Karşı Sanat gibi çağdaş sanat mekanlarının açılması Türk çağdaş sanat alanının gelişimini desteklemiştir. Bu yıllarda sanat ortamının en büyük organizasyonu ise kuşkusuz Genç Etkinliklerdir. 1995 yılında Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği başkanı Hüsamettin Koçan dönemin genç sanatçıları için yeni bir projeyi gündeme getirir. Bu proje, tüm genç sanatçılara açık olacak ve istenildiği gibi çalışmalarını sergileyebileceklerdir. Dönem, aynı zamanda kimlik veya etnik kimlik, sınırlar gibi konuların irdelendiği yıllardır. Dernek de bu çerçevede, Genç Etkinlik 1'in konsepti olarak "Sınırlar ve Ötesi", Genç Etkinlik 2'de "Yersiz Yurtsuzlaşma", Genç Etkinlik 3'te "Kaos" ve Genç Etkinlik 4 ise kavramsız olarak düzenlemiştir. 1998'den 2011 yılına kadar geçen sessiz bir aradan sonra, 2011'de tekrar Genç Etkinlikler yapılmaya başlanmıştır. Ancak bu kez her sanatçının katılımına açık değildir. Sanatçılar bir jüri tarafından belirlenmiştir. En son, 2019 yılında Genç Etkinlik 8 "Homo Historicus-Homo Projectus" adı ile yapılmıştır. Genç Etkinlikler 1990'lı yıllarda, sergi açmak için galeri bulmakta zorlanan dönemin genç sanatçılarına ortam sağlamak, seçimsiz olduğu için özgürce üretimi teşvik etmek, onları görünür kılmak amacıyla yapılmıştır. 1990'lı yıllarda Genç Etkinliklerde sergi açan pek çok sanatçı görünür olmuştur. Değişen sosyo-kültürel şartlar ve teknoloji üzerinden 2010'lu yıllarda Genç Etkinliklere katılan sanatçıların 1990'lardaki gibi bir etki mekanizmasını harekete geçirmedeği gözlemlenmiştir. Bu makalede farklı yıllarda yapılmış olan Genç Etkinlikler incelenecek ve yıllar içerisindeki değişimleri analiz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Genç etkinlik, çağdaş sanat, sanat, Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği, sergi

Makale Bilgisi:

Geliş: 7 Kasım 2019

DOI: 10.7816/idil-09-66-04

Düzeltilme: 28 Kasım 2019

Kabul: 2 Aralık 2019

Giriş

1990’lı yıllar Türk çağdaş sanatında galerilerin sayısının arttığı, piyasa hareketinin başladığı yıllardır. Aksanat, Borusan Sanat, Garanti Platform, Kasa Galeri, Karşı sanat gibi, o dönemde yeni açılan mekanlarda ulusal ve uluslararası alandan sanatçılar ağırlanmıştır. Artan galeriler ve kültür merkezleri sanatın yayılmasını ve gelişimini desteklemiş, dönemin orta ve genç kuşak sanatçılarına sergiler açılmıştır. Bu yıllar, küratörlük sisteminin yaygınlaştığı, konuşulduğu ve eleştirildiği yıllardır. “Beral Madra, Vasıf Kortun, Ali Akay, Erden Kosova, Başak Şenova, Levent Çalikoğlu... vb. isimler Türkiye’de küratörlük denilince ilk akla gelenlerdir. Aynı zamanda yurtdışında sergi düzenlemeleri için çağırılan bu küratörler, Türkiye’nin de oluşan bu sistemin içine eklemlendiğinin en güzel göstergesidir” (Kozlu, 2011: 150). Aynı yıllar sanatçı inisiyatiflerinin ortaya çıktığı dönemdir. Aralarında Hafriyat, Oda Projesi, Apartman Projesi gibi oluşumların bulunduğu bu yapılar, “çevre, toplum, kurallar, iktidar... gibi kavramlarla; içinde yer aldıkları mekân, kentsel ve toplumsal doku üzerine alternatif olanakları kullanarak üretimlerini gerçekleştirirler” (Kozlu, 2011:150). 1990’lı yıllar Uluslararası Plastik Sanatlar Derneğinin de oldukça aktif olduğu bir süreçtir. O dönem Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği Başkanlığı yapan Hüsamettin Koçan’ın ifadesiyle “1990’lı yıllar belki de Uluslararası Plastik Sanatlar Derneğinin sivil bir omurga oluşturduğu, yayınlarıyla, sergileriyle resmi otorite karşısındaki duruşuyla sanatçı haklarına sahip çıkışıyla, ifade alanının genişlemesiyle ilgili olduğu kadar, uluslararası ilişkilerin de ciddi bir biçimde gelişmesine katkı sağlamıştır. Sivilleşme çabaları bu dönemin ciddi kurumsal açılımlarıdır” (Çalikoğlu, 2008: 168). UPSD bu süreçte Sanatçı Hakları, Bilgi Olarak Sanat Olgu Olarak Sanatçı gibi kitaplar çıkarmış, 1992’de “Joseph Beuys” veya 1995’te “Vardiya Etkinlikleri” gibi sergileri gerçekleştirmiştir. Ancak bu yıllarda sanat ortamının en büyük organizasyonu kuşkusuz Genç Etkinliklerdir.

1995-1998 Arası Genç Etkinlikler

Genç Etkinlik 1995 yılında dönemin Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği başkanı Hüsamettin Koçan’ın önerisi ile kabul edilmiştir. Koçan bu süreç için “gençleri acaba nasıl aktive edebiliriz?” diye düşünürken (...) Tüyap, mekanlarını 15 günlüğüne bize versin, biz de gençlerle ilgili bir proje başlatalım, diye düşündüm. Bu fikrimi dernek yönetimine getirdim, çok beğenildi.” (Çalikoğlu, 2008: 171) diye açıklar. Hedeflerini ise “etkinlik interdisipliner olacak, etkinlikte herhangi bir sansür, kısıtlama olmayacak, biz sadece başvuranlar için bir söylem alanı yaratacağız.” (Çalikoğlu, 2008: 171) diye özetler. Birinci Genç Etkinliğin teması “Sınırlar ve Ötesi”dir. Hakan Onur tema ile ilgili olarak “gerçekten sınırları aşmak ve onun ötesine geçmek zorundaydı o gençlik. O gençliğin gideceği yolu belirleyecek ilk bağlayıcı tema bu olmalıydı” (Çalikoğlu, 2008: 175) der. “Sınırlar ve Ötesi”nin düzenleme komitesinde Canan Beykal, Ali Akay ve Balkan Naci İslimyeli vardır. 240 sanatçı katılmıştır. 1997 yılında Genç Etkinlik 3’ün katalog yazısında Ali Akay “gençlerin sınırlarının ne olduğu, nereye kadar gidebilecekleri, neleri gerçekleştirebilecekleri sorusundan yola çıkarak” (Akay, 1998: 10) kavramın şekillendiğini yazar. Birinci Genç Etkinlik daha çok İstanbul temelli dönemin genç sanatçıların ilgi gösterdiği bir etkinlik olarak, büyük yankı uyandırır. Görsel ve yazılı basının yanı sıra pek çok sanat yazarının da dikkatini çekmiştir. 1996 yılında Genç Etkinlik 2 Deleuze ve Guattari’nin “Kapitalizm ve Şizofreni” kitabında ele alınmış olan “Yersizyurtsuzlaşma” kavramından hareketle, “Yersizyurtsuzlaşma” adını alır. 200’ün üzerinde sanatçı katılmıştır. Artık sadece İstanbul’dan değil, Ankara veya İzmir gibi şehirlerden de katılımlar vardır. Dönemin genç sinemacıları da katılımlarıyla Genç Etkinlikleri desteklemişlerdir. Bu Genç Etkinlikle birlikte genç sanatçılar uluslararası organizasyonların da dikkatini çekmeye başlamıştır. Örneğin 4. İstanbul Bienali’ne Genç Etkinlik 2’den bazı sanatçılar seçilmiştir. 3. Genç Etkinlik “Kaos”tur ve bu etkinlikle birlikte Dernek Başkanı artık Nilüfer Ergin’dir. Ali Akay bu kavramın seçilişini “hem gençlik, hem düzensizlik ve kentteki anarşi, hem de fizikteki anlamıyla kaos teorisi, yeni bir atlama tahtası olarak ortaya çıktı.” (Akay, 1998: 10) diye açıklar. Genç Etkinlik 3’e 477 kişi katılır. Sadece İstanbul değil, Ankara, Adana, Bursa, Mersin gibi büyük şehirlerden de çok sayıda katılım olur. Sadece resim/enstalasyon değil, tiyatro, sinema veya performanslar da yapılmaya başlanmıştır. Danışma kurulunda ise Ali Akay, Canan Beykal, Balkan Naci İslimyeli, Yusuf Taktak, Şahika Tekand, Handan Tunç ve Yıldırım Türker vardır. Sergi kavramını Canan Beykal “Kaos kavramıyla biçim bulmadan önceki karmaşayı, düzeni oluşturacak olan düzensizliği simgeleştirmesiyle birbirleriyle bağlantılı ve hala kendi yapısını, tarzını, düzenini, biçimini bulacak olan bir gençlik düşünüyü, mitini yaşatıyor” (Beykal, 1998: 16) şeklinde açıklar. Genç Etkinlik 4, belli bir konseptle

yola çıkmaz, kavramsızdır. 290 sanatçı katılmıştır. Danışma kurulunda, Ali Akay, Cihat Aral, Mahir Günşiray, Hüsamettin Koçan ve Barış Pirhasan yer alırlar. İlk 3 Genç Etkinliğin kataloğu vardır ancak Genç Etkinlik 4’ün kataloğu yapılmamıştır. Burcu Pelvanoğlu Genç Etkinlik 4 için “her ne kadar kavramsız bir şekilde düzenlendiyse de, sergilenen çalışmalar, ilk üç sergiden kalan fikirlerin geçerliliğini koruduğunu göstermiştir. Zira bu sergide de kaos, göç ve sınırlarla ilgili çalışmalar ağırlıklıdır ve sergide, Genç Etkinlik 3’te de kendini gösteren bir başka oluşum dikkat çekmiştir. Bu oluşum, sanat alanında Güneydoğu’dan gelen sanatçıları tanımlamaktadır. Türkiye’de, Güneydoğu sorunu sanat alanına da yansımış ve Genç Etkinlik Sergilerinde Güneydoğu’dan gelen sanatçılar, kendi bölgelerinin sorunlarını yansıtmışlardır.” (Pelvanoğlu, 2009: 309) der.

Genç Etkinliklerin Genel Yapısı

Genç Etkinliklere dönemin 35 yaşını aşmamış olan sanatçıları katılmıştır. Sergi, tüm disiplinlere açık yapılmıştır ve sergileme sırasında herhangi bir seçim yapılmamıştır. Deneysel olan tüm çalışmalara da açık bir duruş sergilemişlerdir. Bu noktada Hakan Onur “Bir tek, herhangi bir işin kavrama uygunluk ve teknik bağlamda sergi alanı ile ilişkili olan boyutu engel oluşturabilirdi, onun dışında tüm işler sergileniyordu” (Çalikoğlu, 2008: 176) der. Bu tavır ilk 4 Genç Etkinlikte sürdürülmüştür. Sergilemeler öncesinde sanatçılardan eserleri ile ilgili görsel ya da projeleri hakkında çizimler istenmiştir. Bu hem hazırlanan katalogla hem de TÜYAP’ın sergi alanını gösteren plan üzerinde genel bir yerleştirme yapılmasıyla ilgilidir. Genç Etkinlikler her şeyden önce günümüzde çok fazla göremediğimiz disiplinlerarası bir duruş sergilemiştir. Dolayısıyla farklı disiplinlerden sanatçıların bir araya gelmesinde, yeni birtakım işbirliklerinin ortaya çıkmasında önemli bir yeri olmuştur. Resim, enstalasyon, tiyatro, performans, sinema gibi farklı dallardan gençler, Genç Etkinlik çatısı altında sanatsal üretimlerini sergilemişlerdir. Özellikle deneysel çalışmaların sergilenmesine açık olması, bu tür yaklaşımların önünü açmıştır. 1980-1990’lı yıllarda genç sanatçıların resimlerini sergilemeleri oldukça zordur. Çünkü galeriler belli bir kariyer ve yaştaki sanatçılarla çalışmakta, gençlere fırsat vermemektedir. Genç Etkinliklerle birlikte dönemin genç sanatçıları resimlerini/enstalasyonlarını sergileme, fikirlerini sunma fırsatı bulmuşlardır. Sanatçı bilincinin oluşması ve gelişmesinde önemli adımların atılmasına aracı olmuştur. Gençlerin bir araya gelerek inisiyatifler oluşturması ya da “Disiplinlerarası Genç Sanatçılar Derneği” gibi oluşumların ilk adımlarının atılmasına öncülük etmiştir. Hüsamettin Koçan Genç Etkinlikler’in 4 sonucunun olduğunu belirtir. “Bir; gençler hayata dair tüm kısıtlamalara yönelik bir tavır karşısında kendi sözlerini söyleme fırsatını buldular. İki; disiplinlerarasılık açısından önemli bir ortamı paylaştılar. Farklı disiplinlerden sanatçılar aynı ortamda buluşup sinerji yarattılar. Üç; gençler demokratik bir fırsat alanı geliştirdiler. Dört; bu etkinlik bağlamında eğitim kurumlarının sorgulanmasına yönelik bir zemin oluştu.” (Çalikoğlu, 2008: 191) Bunlara ek olarak periferi ve merkez ilişkisinin sorgulanması da gündeme gelir. Etkinlikler sayesinde periferiden sanatçılar merkeze doğru gelmişler, ayrıca Genç Etkinlikler içerisinde seçilen bazı sanatçılar uluslararası birtakım organizasyonlara davet almışlardır. 1997 yılında Dernek başkanlığına gelmiş olan Nilüfer Ergin ise “... yenilikçi, deneysel üretimi açığa çıkarıp, bir anlamıyla gençleri alanın demokratikleşmesi ve sivilleşmesi yolunda güçlü bir sesle var ediyor” (Ergin, 1998: 6) diyerek demokratikleşme ve sivilleşmeye dikkat çekmiştir. Koçan, Genç Etkinliğin Akademik ortamı da etkilediğini belirterek “Bu nedenle 90’lı yılları sivil alanın resmiyeti etkilediği bir süreç olarak değerlendiriyorum” (Çalikoğlu, 2008: 173) der. Aynı zamanda Etkinlik paralelinde paneller düzenlenmiş, paneller aracılığı ile tartışma ortamı oluşturulmaya çalışılmış ve teorik eksiklikler de giderilmeye çalışılmıştır. Genç Etkinlikler 1990’lı yıllarda eleştiriler de almıştır. Bunların başında sergilenen işlerin elemeye tabi tutulmamasından ileri gelmektedir. İkinci eleştiri ise Beral Madra’dan gelir, Burcu Pelvanoğlu’nun deyişiyle “Madra, serginin yerleştirilmesinde herhangi bir tasarım olmadığı için, bütün üzerinde herhangi bir denetimin de olmadığını belirterek, bunun sanatçıya sınırsız özgürlük tanımak açısından doğru olduğunu, fakat genç bir sanatçının yapıtını, serginin tümelliği içinde görememesinin sakıncalı bir durum ortaya koyduğunu savunur. Madra’ya göre, sergideki yöntemde yanlışlık bulunmaktadır ve bu yanlışlığın kaynağı da, kavramda yönlendirme yapmaktır” (Pelvanoğlu, 2009: 308) Aykut Köksal ise yazdığı bir yazıda Genç Etkinliklerin geriye gittiği ve serginin küratörlü olması gerektiği yönünde görüş bildirir. Hüsamettin Koçan da yaptığı bir açıklamada “teoriyi, özgürlükle eş zamanda yeterince gündeme getiremedik. (...)Yani deneysellik kendi başına o kadar önemli oldu ki, o deneysellik sorgulanmalıydı” (Çalikoğlu, 2008, 187) demektedir.

2000’li Yıllarda Genç Etkinlikler

1998 yılından 2011 yılına kadar Derneğin gündemine gelmeyen Genç Etkinlikler, 2011 yılında tekrar başlar. 2011’de Dernek Başkanı Bedri Baykam’dır. Genç Etkinlik 5’in teması “Özgürlük! Sil Baştan” adını taşımaktadır. Bu ve bundan sonra yapılacak olan serginin mekanı Beşiktaş Belediyesine bağlı olan Mustafa Kemal Kültür Merkezi

olarak belirlenmiştir. Serginin basın bülteninde “35 yaşını henüz tamamlamamış sanatçıların başvurularından yapılan değerlendirmeler sonucunda, toplam 111 sanatçının 133 eseri sergilenecek. İşlerin seçiminde UPSD Başkanı Bedri Baykam, UPSD İkinci Başkan’ı Bahri Genç, UPSD Genel Sekreteri Safiye Mine Erdurak, UPSD Yönetim Kurulu Üyesi Melik İskender, Sanat Eleştirmeni Nilgün Yüksel, Sanat Yazarı Ümit Gezgin ve Beşiktaş Belediyesi Kültür Koordinatörü Selçuk Kaltalıoğlu hazır bulundu. AİCA Başkanı Burcu Pelvanoğlu ise Jüride bulunmasına rağmen seyahatte olduğu için oturma katılmadı.” (Bağlantı 1: 12.10.2019) ifadeleri yer alır. Baykam katalog yazısında “Özgürlük, oynar gibi sanat yapmak, kaideleri tersyüz etmek, düzene dil çıkarmak, hep sanat ortamının yaramaz çocuklarının ana görevi olmuştur” (Baykam, 2011: 4) diye yazmıştır. Genç Etkinlik 6’nın teması ise “Yol, Tünel, Işık” adını taşımaktadır. Etkinlik 2014 yılında yapılmıştır. Seçici kurul, dönemin UPSD Başkanı Bedri Baykam, Yönetim Kurulu Üyeleri Bahri Genç, Tijen Şikar, Turan Büyükkahraman, Ekin Onat von Merhart, Murat Havan, Nebahat Karyağdı ve sanat tarihçisi-sanatçı Tomur Atagök, eleştirmen Evrim Altuğ, küratör Marcus Graf ve küratör Denizhan Özer’den oluşmuştur. Sergiye yaklaşık 70 sanatçı katılmıştır. Tema çerçevesinde Baykam, sanatçılar için şu ifadeleri kullanır: “Üzerine kurduğu dünyalarla hem kendi çevresine kalıcı mesajlar verir, hem de bir renk önerir. Tünelde göçük altında kalma riskini kabul ederek, ışığı belki yalnız kafasında yaşattığını düşünerek devam eder hayatına. Ama tünelin dibindeyken, o şartlarda bile meydan okur sanatçı!” (Baykam, 2014: 4) Genç Etkinlik 7, 2017 yılında “Ayna Ayna Söyle Bana, Biz Gerçekten Ayırmıyız?” teması ile yapılmıştır. Jüri; Evrim Altuğ, Bedri Baykam, Sevil Binat, Tijen Şikar ve Yusuf Taktak’tan oluşmaktadır. Genç Etkinlik 7 ile birlikte sergi, yarışmaya dönüşmüştür. İlk üçe girenlere çeşitli boya firmalarından gelen ürünler ile yurtdışı seyahati ve UPSD üyeliği gibi hediyeler verilmiştir. Sergiye yaklaşık 90 sanatçı katılmıştır. 2019’da gerçekleştirilen Genç Etkinlik 8 ise “Homo Historicus/Homo Projectus” adıyla yapılmıştır. Jüri; Pırıl Güleşçi Arıkonmaz, Bedri Baykam, Emin Çetin Girgin, Fazilet Kendirci, Öner Kocabeyoğlu, İrfan Önürmen ve Denizhan Özer’den oluşmaktadır. Sergiye 83 sanatçı katılmıştır. Etkinliğin basın bülteninde konseptle ilgili Baykam’ın yazısından bir alıntıyla “İnsanların ölümlülüğü, onları zaman dilimleri içerisine, her şeyi yerleştirme ve bunları kayda geçirme yarışına sokar. Zaman bitmez, insan biter.” (Bağlantı 2, 13.10.2019) şeklinde açıklanır. Bir önceki Genç Etkinlikte olduğu gibi ilk 3 dereceye girenler yanında, 2 tane de mansiyon ödülü verilmiştir.

Resim 1. Genç Etkinlik 7 Afiş

Sonuç

Öncelikle 2000’li yıllar sanat alanında yaşanan bazı olaylara değinmek gerekmektedir. Öncelikle sanatçı, galeri, dolayısıyla sergi, yayın ve üniversite sayısında ciddi artışlar yaşanmıştır. Bunun bir yansıması olarak piyasada satış rakamları yükselmiştir. Örneğin 2009’da Burhan Doğançay’ın “Mavi Senfoni” adlı eserinin 2.2 milyona satılması dönemin önemli olaylarından. Ancak 2012’den günümüze resim satışlarında kademeli bir azalma da görülmektedir. 2000’li yıllarda internetin yayılması ile yurtdışından sergiler, müzeler, fuarlardan haber akışı fazlaşmıştır. Sanatçılar artık sosyal medya üzerinden birbirlerini izleyebilmektedir. Bu dönemde küratörlü sergiler de çoğalmıştır. 2000’li yıllarda UPSD’nin 1990’lı yıllardan kalan bir mirası gündeme getirmesi kuşkusuz önemlidir. Ancak 2000’li yıllarda düzenlenen Genç Etkinliklerin biçim değiştirdiği görülür. Eserlerin seçim yapılarak alınması en temel değişikliktir ve hatta son iki etkinlik de yarışmaya dönüşmüştür. Eser seçiminin, mekanın koşulları yüzünden yapıldığı açıklanmıştır. TÜYAP’ın büyüklüğü ile MKM karşılaştırıldığında koşulların eşit olmadığı da ortadadır. Etkinlik şartnamesinde tüm teknik ve malzemelere açık olduğu belirtilmesine karşın katılımcıların

1990'lı yıllardaki gibi deneysel çalışmalara rağbet etmediği görülmekte, aynı şekilde disiplinlerarası bir yaklaşımın da yok denecek kadar azaldığı dikkat çekmektedir. Sergi, kapsamında sinema ya da performans sanatçılarının yer almadığı kataloglardan izlenmekte, bunun yanı sıra katılımcı sayısında azalma da görülmektedir. Bu bağlamda, 2000'li yıllarda genç sanatçılar çok fazla desteklenmişlerdir. 1990'lı yılların genç kuşağının mekan sıkıntısı çekmesi ve deneysel çalışmalara ilgi göstermesi bir "dönem" olarak tanımlanabilir. 2000'li yıllarda farklı kurumlar tarafından desteklenmiş olan genç sanatçıların mekan sorunu çekmediği ortadadır. Benzer şekilde artık internetten, sosyal medya hesaplarından, bloglardan veya profesyonel olarak hazırlanmış sanatçı sayfalarından resimlerini sunabilmektedirler. Türkiye'de enstalasyon veya video gibi deneysel çalışmaların satılmadığı bilinmektedir. 2000'li yılların ilk sürecinde piyasada resim satış grafiğinin yüksek olmasının, genç sanatçıları tuval resmine yönelttiği düşünülmektedir. 2000'li yıllardaki Genç Etkinliklerde bazı sanatçılar, ulusal galeriler tarafından teklifler almışlardır. Tıpkı 1990'lı yıllardaki gibi teori kısmının bu yıllarda da yeterince tartışılmadığı görülmektedir. Ancak artık yarışmalı bir sergi haline gelmiş olan Genç Etkinliklerin belki de artık yarışmalı sergiler gibi başka bir başlık altında incelenmesi gerekmektedir. Çünkü başlangıç amaçlarından oldukça uzaktır ve belki bu da bu "dönem" in ruhudur.

KAYNAKLAR

- Akay, Ali. Genç Etkinlik 3 Kataloğu, Baskı;Pınar Ofset, Temmuz 1998
- Baykam, Bedri. Genç Etkinlik 5 Kataloğu, Beşiktaş Belediyesi BELTAŞ A.Ş. Sanat Yayınları 14, İstanbul, Nisan 2011
- Baykam, Bedri. Genç Etkinlik 6 Kataloğu, Beşiktaş Belediyesi BELTAŞ A.Ş. Sanat Yayınları, İstanbul, Nisan 2014
- Beykal, Canan. Genç Etkinlik 3 Kataloğu, Baskı; Pınar Ofset, Temmuz 1998
- Çalikoğlu, Levent. Çağdaş Sanat Konuşmaları 3, 90'lı Yıllarda Türkiye'de Çağdaş Sanat, YKY, İstanbul, 2008
- Ergin, Nilüfer. Genç Etkinlik 3 Kataloğu, Baskı;Pınar Ofset, Temmuz 1998
- <https://www.kitaptansanattan.com/sanattan/upsd-genc-etkinlik-8-icin-basvurular-basladi/> 13.10.2019
- Kozlu, Düriye. Türkiye'nin 1990 ve 2000'li Yıllardaki Çağdaş Sanat Ortamına Genel Bir Bakış, Türk Sanatları Araştırmaları Dergisi Sayı 2/Cilt 1 (2011) sayfa: 150
- Pelvanoğlu, Burcu. 1980 Sonrası Türkiye'de Sanat:Dönüşümler/Yayımlanmamış Doktora Tezi/MSGSF Sosyal Bilimler Enstitüsü Batı Sanatı ve Çağdaş Sanat Programı/Danışmanlar: Zeynep İnankur-Ali Akay/İstanbul 2009
- http://sergirehberi.com/m/sergi_detay.aspx?s_id=2775&t_id=2243&q=Katilimcilar-Genc-Etkinlik-5-Ozgurluk-Sil-Bastan!-Sergisi-Mustafa-Kemal-Kultur-Merkezi-Cagdas-Sanat-Galerisi&q1=-Basin-Bulteni#txt Erişim Tarihi: 12.10.2019

YOUNG EVENT EXHIBITIONS (1990-2020)

Opening of contemporary art venues such as Aksanat, Borusan Sanat, Karşı Sanat in the 1990s supported the development of the Turkish contemporary art field. The biggest organization of the art environment in these years is undoubtedly Young Events. In 1995, President of the International Plastic Arts Association, Hüsamettin Koçan brings up a new project for the young artists of the period. This project will be open to all young artists and they will be able to exhibit their work as desired. The period is also the years in which subjects such as identity or ethnic identity, borders are examined. In this framework, the Association organized "Borders and Beyond" as the concept of Young Event 1, "Deterritorialization" in Young Event 2, "Chaos" in Young Event 3 and Young Event 4 without concepts. After a quiet break from 1998 to 2011, Young Events started again in 2011. However, this time it is not open to the participation of every artist. The artists will be determined by a jury. Young Event 8 was last done in 2019 under the name "Homo Historicus-Homo Projectus". Young Events in the 1990s were made to provide an environment for the young artists of the period, who had difficulties in finding a gallery to open an exhibition, to encourage production freely because it was unselected, and to make them visible. As a result, many artists who opened exhibitions at the Young Events in the 1990s became visible. It has been observed that the artists participating in the Young Events in 2010 in terms of changing socio-cultural conditions and technology did not activate a mechanism of influence as in the 1990s. In this article, Young Events held in different years will be examined and their dynamics over the years will be given comparatively.

Keywords: Young Event, contemporary art, art, International Plastic Arts Association, exhibition